

Leikkaus onnistui, mutta selviääkö potilas?

Julkistalouden heikkenemisen myötä myös tutkimus ajetaan yhä ahtaammalle. Yliopistot, korkeakoulut ja tutkimuslaitokset ovat rahoituksen kanavoitumisesta päätellen muuttuneet yhdessä yössä kansakunnan voimavaroista loisiksi, ja tutkimusta, joka ei tuota helposti mitattavia tuloksia, pidetään turhana.

Koska kansainväliset tutkimusyhteistyösopimukset ovat välttämättömiä ja maksavat Suomelle paljon, on kotimaisessa tutkimusrahoituksessa säästämisen kiusaus suuri. Tutkimus on Suomessakin kansainvälistynyt, mikä on hyvä asia, ja yhä useampi tutkimusprojekti toteutetaan kansainvälisenä yhteistyönä. Osa tutkimuksesta on kuitenkin sen luonteista, että muut maat kuin Suomi eivät voi siitä hyötyä, ja tällainen tutkimus on täysin kotimaisen rahoituksen varassa. Kun julkiselle rahoitukselle on käymässä kuin pyylle maailmanlopun edellä, paine yksityiseen rahoitukseen lisääntyy. Mutta myös tutkimusta rahoittavien säätiöiden omaisuuden tuotto on vaihtelevassa määrin pienentynyt riippuen siitä, harastiko säätiö kasinopeliä vai ei. Elinkeinoelämältä on vaikea saada tukea muuhun kuin suppeaan soveltavaan tutkimukseen.

Valitettavasti tutkimuksessakin säästetään usein väärästä päästä, mikä voi kostautua tulevaisuudessa selvänä rahanmenetyksenä. Muuttoliiketutkimus on hyvä esimerkki. Muuttoliikkeet tulevat maailmalla yhä voimistumaan, monet tutkimustulokset viittaavat siihen että se, mitä olemme nähneet on vasta alkua. Kun maailman väkiluku vielä kasvaa, saattavat suuret kansanjoukot lähteä oman maansa kurjuutta pakoon. Suomessa vielä idylliä, kun voimme valita pakolaisemme vuosittaisen kiintiön puitteissa, eikä turvapaikan hakijoiden määräkään ole ollut suuri. Varsinkin tilapäistä suojaa hakevien määrän uskotaan lisääntyvän.

Kansainvälistä muuttoliiketutkimusta ja etnisyystudkimusta ei voi soveltaa samanlaisena jokaiseen maahan. On hyvin tärkeää, että Suomessa tehdään omiin oloihin sovellettavaa tutkimusta. Maassamme on vain yksi tähän erikoistunut tutkimuslaitos, Siirtolaisuusinstituutti, kun useimmissa muissa Euroopan maissa on lukuisia tätä alaa tutkivia laitoksia. Tutkimuksessa säästäminen on sinänsä hyvin kyseenalaista säästämistä. Jos kulujen karsinta katsotaan välttämättömäksi, on se kohdistettava päällekkäistutkimuksiin. Missään nimessä ei pitäisi rajoittaa korkeatasoista tutkimusta aloilla, jotka tuottavat yhteiskunnan kehittämiselle tärkeää uutta tietoa, josta saatu hyöty korvaa ajan mittaan moninkertaisesti tutkimukseen tehdyn investoinnin.

Krister Björklund

The operation was a success, but will the patient survive?

Research also suffers with the decline of the financing of the public sector. Universities and research institutions seem now to be considered as some kind of parasites instead of resources, and research which does not present easily measurable results, is considered more or less obsolete.

Today international research agreements are a necessity, and they cost Finland substantial sums. Therefore the temptation is great to save in domestic research financing. Quite a few research projects are carried out on international basis and it is very positive that research is becoming more internationalized.

There is, however, such research that only Finland can profit from and this is wholly dependent upon domestic financing. With declining public financial support the pressure toward private financing increases. The problem is that the financial means of the research supporting foundations have also shrunk with the value drop of their financial assets.

Private industry generally only supports applied research in limited fields. This dubious kind of saving can create a backlash in the future as financial losses. Migration research is a good example. Migration will increase in the future and many research results suggest that we have only seen the beginning. As the world population increases, vast masses of people can start to migrate in order to find a better living. Finland has faced only a limited number of asylum seekers, but in the future the pressure is bound to increase, especially from people seeking temporary asylum.

Research on international migration and ethnicity is not universally applicable in every single country. It is very important that there is research with respect to Finnish conditions. The Institute of Migration is the only research institution specialized in this field. Most European countries have indeed several such research centers. It is very short-sighted to save in financing of research, but if it is inevitable, the cuts should be made in overlapping sectors and by no means in those fields of research in which the benefits reaped by society are many times greater than the initial investment.

Krister Björklund